

Dosarul nr. 2ra-2478/18
2ra-45/19

Prima instanță: Judecătoria Centru, mun. Chișinău (N. Mazur)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (L. Bulgac, S. Gîrbu, G. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

16 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Mariana Pitic
Nina Vascan
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Eduard Palamarciuc reprezentat de avocatul Alexandru Tonu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Olga Andreico împotriva lui Eduard Palamarciuc și Aliona Palamarciuc, cu privire la repararea prejudiciului material, moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 21 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel depusă de Eduard Palamarciuc reprezentat de avocatul Alexandru Tonu și s-a menținut hotărârea din 26 aprilie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 21 octombrie 2013 Olga Andreico a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Eduard Palamarciuc și Aliona Palamarciuc privind repararea prejudiciului material și moral în mărime de 3000 de lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a indicat că a devenit coproprietar al apartamentului nr. XXXXX din str. XXXXX, mun. XXXXX în baza contractului de vânzare-cumpărare, transmitere a locuinței în proprietate privată nr. 3005 din 10 iulie 2007.

A relatat că pe parcursul anului 2013 vecinii ei, Eduard Palamarciuc și Aliona Palamarciuc, care sunt proprietarii apartamentului nr. XXXXX din str. XXXXX, mun. XXXXX, au demarat lucrări de reconstrucție și extindere a apartamentului lor în lipsa actelor permissive de construcție și fără respectarea condițiilor și exigențelor tehnice necesare la efectuarea unor astfel de lucrări, iar în urma efectuării lucrărilor de reconstrucție, apartamentul său a fost prejudiciat.

Reclamanta a relevat că efectuarea neautorizată de către pârâți a lucrărilor de reconstrucție și extindere a apartamentului nr. XXXXX din str. XXXXX, mun. XXXXX se confirmă prin scrisoarea Preturii sect. Centru nr. A-636/13 din 23 septembrie 2013, scrisoarea Direcției Autorizare și Disciplină în Construcții a

Primăriei mun. Chișinău nr. 52/1678 din 30 septembrie 2013, scrisoarea Inspecției de Stat în Construcții nr. A-111-1 din 15 octombrie 2013, procesul-verbal cu privire la contravenție nr. AA 0001998 din 11 octombrie 2013; actul de inspecție a apartamentului nr. 185 din 11 septembrie 2013.

Ținând cont de cele relatate, reclamanta a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, repararea din contul lui Eduard și Aliona Palamarciuc în beneficiul Olgăi Andreico a prejudiciului material și moral cauzat în valoare de 3000 de lei, dispunerea efectuării unei expertize privind stabilirea valorii prejudiciului adus apartamentului nr. XXXXX din str. XXXXX, mun. XXXXX și compensarea cheltuielilor de judecată. Iar în scopul asigurării acțiunii, reclamanta a solicitat instituirea interdicției pârâților de a efectua lucrări de construcție în apartamentul nr. XXXXX din str. XXXXX, mun. XXXXX și Primăriei mun. Chișinău de a elibera acte permissive de construcție lui Eduard și Aliona Palamarciuc pentru efectuarea lucrărilor.

La 29 februarie 2016 Olga Andreico a depus o cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat repararea din contul pârâților a prejudiciului material cauzat apartamentului nr. XXXXX din str. XXXXX, mun. XXXXX în valoare de 296538,76 lei, a prejudiciului moral în valoare de 3000 de lei, compensarea cheltuielilor de judecată, iar în scopul asigurării acțiunii, aplicarea sechestrului pe bunurile lui Eduard și Aliona Palamarciuc în limitele valorii acțiunii admise.

Prin hotărârea din 26 aprilie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial, fiind dispusă încasarea din contul lui Eduard Palamarciuc și Aliona Palamarciuc în beneficiul Olgăi Andreico a prejudiciului material cauzat în mărime de 296538,76 lei și a taxei de stat achitate în suma de 150 de lei, iar în total suma de 296688,76 lei. A fost încasată de la Eduard Palamarciuc și Aliona Palamarciuc în beneficiul statului diferența taxei de stat în mărime de 8746,16 lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 28 aprilie 2016 Eduard Palamarciuc reprezentat de avocatul Alexandru Tonu a depus apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea cererii de apel și casarea integrală a hotărârii din 26 aprilie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Olga Andreico.

Prin decizia din 06 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de către Eduard Palamarciuc reprezentat de avocatul Alexandru Tonu și menținută hotărârea din 26 aprilie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău.

La 03 martie 2017 Eduard Palamarciuc reprezentat de avocatul Alexandru Tonu a contestat cu recurs decizia din 06 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea cererii de recurs și casarea integrală a deciziei instanței de apel cu trimiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel.

Prin decizia din 14 iunie 2017 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul declarat de către Eduard Palamarciuc reprezentat de avocatul Alexandru Tonu, fiind casată integral decizia din 06 decembrie 2016 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea cauzei pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 21 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Eduard Palamarciuc reprezentat de avocatul Alexandru Tonu și menținută hotărârea din 26 aprilie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău.

La 29 septembrie 2018, Eduard Palamarciuc reprezentat de avocatul Alexandru Tonu, a declarat recurs împotriva deciziei din 21 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea cererii de recurs, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudicare la Curtea de Apel.

În motivarea recursului, recurentul a invocat ilegalitatea deciziei din 21 iunie 2018 a Curții de Apel Chișinău pe temeiul prevăzut de art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă.

La fel, a relevat că instanța ierarhic inferioară nu a ținut cont de prevederile legislației în vigoare raportate la caz, dar și de faptul că expertul Anatolie Achimov conform răspunsului Serviciului de Stat pentru verificarea și expertizarea proiectelor și construcțiilor nr. 01-021 din 19 ianuarie 2016 nu întrunește cerințele statuate în Legea nr. 721 din 02 februarie 1996 privind calitatea în construcții, nu deține competențele necesare de a efectua expertiza tehnică în construcție, deoarece nu este certificat în calitate de expert tehnic. Iar întemeierea deciziei emise doar pe raportul de expertiză prezentat de intimat, respingerea cererilor recurentului și neinvitarea specialistului în domeniul construcțiilor în proces, a dus la încălcarea dreptului lui Eduard Palamarciuc la un proces echitabil consfințit de art.6 CEDO.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 21 iunie 2018, expediată părților prin intermediul oficiului poștal la 17 iulie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la materialele dosarului lipsesc.

În aceste circumstanțe recursul, declarat de Eduard Palamarciuc reprezentat de avocatul Alexandru Tonu la 29 septembrie 2018, se consideră depus în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

În conformitate cu art. 439 alin. (3) Codul de procedură civilă, judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care

acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Eduard Palamarcuic reprezentat de avocatul Alexandru Tonu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Eduard Palamarcuic reprezentat de avocatul Alexandru Tonu.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Eduard Palamarciuc reprezentat de avocatul Alexandru Tonu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

Judecătorii

Nina Vascan

Galina Stratulat